

YENİ

TED EDEBİYAT

TED'Lİ FARKLI OKUR YAZAR

yeni
yılınız
kutlu
olsun

*Dünyanın çeşitli
ülkelerinden yılbaşı
gelenekleri*

TEDebiyat
öykü
seçkisi

*2020 yılının son
sayısına özel öyküler*

şiir,
deneme,
araştırma

*Öğrencilerimizin
kaleminden*

kitap
ödüllü
sudoku

*Son sayfaya
bakmayı
unutmayın!*

Çizim: Begüm ONAT- 11/D

YENİ
TEdebiyat

Kasım- Aralık 2020

Sayı: 9

iki ayda bir çıkan okul dergisi

TED İzmir Koleji adına lise öğrencilerimiz tarafından hazırlanmıştır.

Editör Gülben SEVGİ

Kapak Tasarımı Begüm ONAT

Çizim Candan MADİOĞLU

Emeği Geçen Öğretmenlerimiz Berna KURTULUŞ
Çiğdem KARATAŞ
Pervin TEMEL

Söyleşi Bahanur GARAN GÖKŞEN, Erol
GÖKŞEN

Öykü Merve Begüm ALTUNTAŞ, Yaren
ÖZKAN, Ege ERTÜRK, Berna
KURTULUŞ

Deneme Efe KOCACENK, Lara AKA, İpek
ATAY

Öğrencilerimizin Yiğit AKSOĞAN,
Gözünden Lorin GÖKTEPE,
Yeni James Kerem BRAGG,
Yıl Kerim DURDYLIEV

Şiir ANKA*
Doruk ÜSTÜNDAĞ
Deniz Gün ERASLAN
Yıldırım Efe ERSİN

Öğrencimizi Tanıyalım Mert YUDULMAZ

Araştırma Berk OK

Çayınlama Ümit KAYA

Baskı Özlem ÇETİN

M. Fevzi Çakmak, 4088. Sk. No:2, 35430 Urla/İzmir
444 6 833 <https://www.tedizmir.k12.tr/>

tedebiyat@tedizmir.k12.tr

1-3

Söyleşi
"Tevfik Fikret
153 Yaşında"

4-12

TEDEBİYAT
ÖYKÜ
SEÇKİSİ

13

Deneme
Efe KOCACENK

14-18

Öğrencilerimizin
Gözünden
Yeni Yıl

İÇİNDEKİLER

YENİ

TEDEBİYAT
TED'Lİ FARKLI OKUR YAZAR

19

Şiir
ANKA*
"Gözümüz Bulut
Olmuş"

20

Deneme
Lara AKA
"İçindeki Kıvılcım
İçin Yaşa"

21-24

Müzik Köşesi
Berk OK
"Metallica"

25

Şiir
Doruk
ÜSTÜNDAĞ
"Geçer Dediler"

26-28

Öğrencimizi
Tanıyalım
Mert
YUDULMAZ

29

Şiir
Deniz Gün ERASLAN
"Renkli Yapraklar"

30

Şiir
Yıldırım Efe
ERSİN
"Hançer"

31-32

Deneme
İpek ATAY
"Bul Kendini"

33

Çöz-Kazan!
SUDOKU

4	7			2	
			9		
			8		2
					1
	4	5		3	6
1	3				
5	1		2		
			4		
		1			5

Modern Türk şiirinin önemli şahsiyetlerinden biri olan Tevfik Fikret, edebî ve sosyal fikirleri ile hem döneminde hem de ölümünden sonra edebiyat ve düşünce hayatımızda etkili olmuştur.

TEVFİK FİKRET

“Fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür ” ya da “Yiyin efendiler yiyin, bu han-ı iştiha sizin, Doyunca, tiksirince, çatlayıncaya kadar yiyin!” gibi dizeleriyle akıllarda yer etmiş olan büyük şair Tevfik Fikret’i daha yakından tanıyalım. Tevfik Fikret’i yalnızca edebi kişiliği ve sanatına etki eden özel hayatındaki kişiliği ile anlamak elbette ki mümkün değildir. Onun portresini çizebilmek için mensubu olduğu edebiyat topluluğunu da bilmek ve o topluluğun değerlerini anlayabilmek gerekir. Bahanur Hocam Servetifünun Dönemi’nden başlayalım mı? Bu dönemle ilgili bir çerçeve çizmek istesek neler söyleyebiliriz?

Bahanur GARAN GÖKŞEN: Tevfik Fikret 1896 yılında Servet-i Fünun dergisinin başına gelmesiyle Cenap Şahabettin, Hâlid Ziya, Mehmet Rauf, Hüseyin Cahit gibi yazarları bu derginin bünyesinde toplayarak Recaizâde Mahmut Ekrem’in şiire yönelik görüşlerini temel alan (kulak için kafiye anlayışı, serbest müstezadın kullanımı, aruzun mısradan mısraya değişmesi ve her güzel şeyin şiirin konusu olabilmesi) bir edebiyat hareketi vücuda getirmiştir. Şiirde Fransız parnasyenlerini, roman ve hikâyede ise realistleri örnek alan bir harekettir. Özellikle şiir türünün yenileşmesinde ve Batılı şiir anlayışının yerleşmesinde önemli pay sahibidir bu harekete katılanlar.

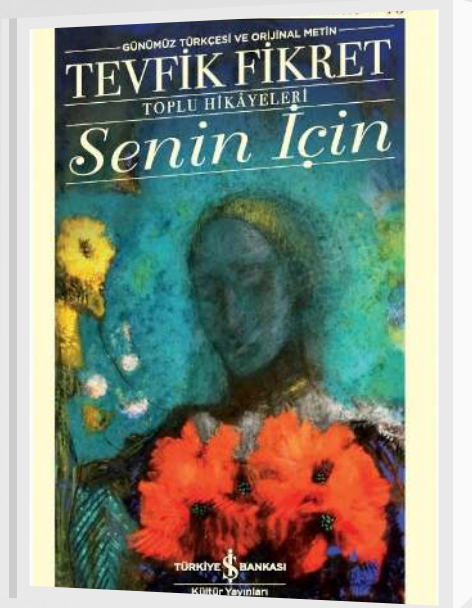
TED İzmir Koleji Radyosu’nun 24 Aralık tarihli yayınında İstanbul Arel Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde Dr. Öğretim Üyesi olarak görev yapan Bahanur Garan Gökşen ve Hacettepe Üniversitesinde Dr. Öğretim Görevlisi olarak çalışan Erol Gökşen ile Tevfik Fikret’i konuştuk. Yeni Türk edebiyatı alanında pek çok yazarla ilgili çalışmalar yapan, yeni keşiflerle edebiyata katkıda bulunan çok değerli edebiyat araştırmacıları olan konuklarımızla Tevfik Fikret’i doğduğu gün olan 24 Aralık’ta andık. Bu yayına dergimizde de yer veriyoruz.

Bu harekete adını veren dergi, 1896- 1901 yılları arasında çıkmış. Bu yıllar siyasi açıdan oldukça karışık bir süreci işaret etmekte. II. Abdülhamit yıllarının siyasi şartları toplumsal hayatta da derin bir şekilde hissediliyor elbette. Edebi eserler bize bu anlamda çok değerli bir bakış açısı sunmakta. Bu edebiyatın hemen hemen bütün sanatçıları karamsardırlar. Bunun yanında gerçeklerden kaçış ve hayale sığınma var. Mehmet Kaplan’ın kendisi için bu bağlamda şöyle bir yorumu bulunmaktadır: “Ruhsal anlamdaki kaçışını hayaller âlemi sayesinde gerçekleştiren Fikret, fiziksel anlamdaki kaçışını Aşiyân ile gerçekleştirir.” Yuva anlamına gelen Aşiyân onun bu dönemde sığınağı olur. Erol Hocam bu konuyu sizden dinleyebilir miyiz? Aşiyân’ın onun hayatındaki yeri nedir?

Erol GÖKŞEN: Aşiyân’ı sadece kaçış yeri olarak nitelendirmek sanırım eksik bir görüş. Aşiyân her şeyden öte “sığınılan bir yer”. Evet Fikret, her türlü baskıdan kaçmak için buraya geliyor ancak, bundan da ötesi kendini güvende hissedeceği bir yer arıyor. Denebilir ki baştan sona evi kendisi tasarlıyor, dekore ediyor, düzenliyor. Kısacası Fikret, burada kendisine yeni bir dünya kuruyor.

Tevfik Fikret'in ölümünün ikinci yılında Muallim mecmuası onun anısını yâd etme amacıyla kendisinin yakın çevresinden, önemli şair ve yazarlardan şiirler ve yazılar alarak özel bir sayı hazırlanmıştı. Siz bu mecmuayı hem eski harflerle hem de Latin harfleriyle düzenleyerek yayına hazırladınız Bahanur Hocam. Burada şairin bilmediğimiz hangi yönlerine ışık tutulmuştu?

Bahanur GARAN GÖKŞEN: Tevfik Fikret'in ölümünün ikinci yılında Muallim mecmuası onun anısını yâd etme amacıyla kendisinin yakın çevresinden, önemli şair ve yazarlardan şiirler ve yazılar ile bu özel sayıyı hazırlıyor. Bu kitabı okuyanlar Fikret'in yakın çevresinin onunla ilgili görüşlerini, ona dair anılarını da okumuş oluyor. Dolayısıyla bu çalışma ile Tevfik Fikret'e bizzat arkadaşlarının gözünden bakarak onu daha yakından tanıyoruz. Farklı kalemlerden çıkmış yazılardan her biri onun farklı bir özelliğini anlatıyor ve bilmediğimiz bir Tevfik Fikret ile karşılaşılıyor. Evi Âşyan'ın planını kendisinin çizdiğini, hatta duvar süslemelerinden bahçe peyzajına kadar dekorasyonunu bizzat kendisinin yaptığını yine bu yazılardan öğreniyoruz. Mekteb-i Sultânî müdürlüğü, öğretmenliği, dolayısıyla eğitimci yönü de Muallim Nüsha-i Mahsûsa'da yer alan yazılarda uzun uzun alınmış. Onu kaybeden arkadaşlarının üzüntüsü ve ona duydukları özlem yine bu yazılara sirayet ettiğinden yazıların pek çoğu hüznü dolu. Bu özel sayıda Abdülhak Hâmid, Ruşen Eşref, Ziya Gökalp, Nigâr Hanım, Rıza Tevfik, Süleyman Nazif, Hâlid Fahri, Süleyman Nesib ve Hüseyin Cahit'in Fikret'i anlatan metinlerini görmek mümkün.

Temmuz ayında biz edebiyatçıları çok heyecandıran bir kitap çıktı piyasaya: Senin İçin. Fikret'in öyküleri ve düzyazı şiirleri ilk defa günümüz Türkçesi ve orijinal metinler ile aynı eserde bir araya geldi. Erol hocam bu kitabı yayına siz hazırladınız. Biraz bu kitabın hikâyesinden bahsedermisiniz?

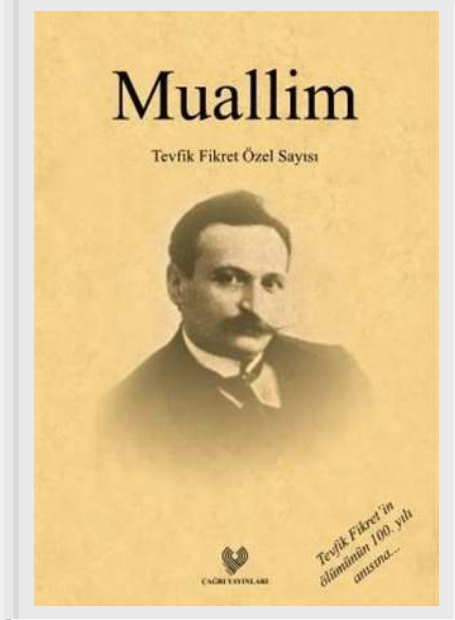
Erol GÖKŞEN: Elbette. Ahmet Hamdi Tanpınar'ın bilinmeyen metinlerini bulmak için kütüphane arşivlerine girdiğimde pek çok yeni metinle karşılaşacağımı hiç düşünmemiştim. Süreç içerisinde bir yandan Tanpınar'ın metinlerini ararken diğer yandan ilgimi çeken metinleri de biriktirme kararı aldım. O sırada İlhan Berk'in hikâyelerini bulmaya başladım. Bunları daha sonra Yapı Kredi Yayınları'nca Bir Limandan Üç Resim adıyla yayımladım. İlhan Berk'in bu metinleri bana ilham oldu diyebilirim. Zihnimde, bizim şair diye bildiğimiz isimler sadece şair değilse; başka edebî türlerde de ürünler vermişlerse gibi bir düşünce oluşmaya başladı. Böylece modern edebiyatımızın başlangıcına döndüm. Tanzimat döneminden kitap boyutunda malzeme çıkmayınca dümeni Edebiyatıcedide'ye (Servetifünun'a) kırdım. Bu dönemden çok fazla malzeme çıktı. Başta Tevfik Fikret ve Cenap Şahabettin olmak üzere pek çok şairin hiç bilinmeyen metinlerini buldum. Şunu belirtmekte fayda görüyorum. Elimi attığım her Osmanlıca gazete ya da dergide bu

metinleri bulduğumu söyleyemem. Yüzlerce dergi, gazete; binlerce sayfa tek tek incelendikten sonra metinler ortaya çıkıyor. Tabii, bir de okuru hesaba katarak "günümüz Türkçesine" uyarılama meselesi var. Yüz elli yıl önceki dilden metni günümüze çevirmek bambaşka bir dilden çevirmek gibi. Gerçekten ilmek ilmek örülerek hazırlanan bir kitapta Senin İçin.

"Bu metinlerle onun geniş bir ifade kudretine ve zengin bir üsluba sahip olduğuna tanık oluyoruz."

Behçet Çelik bir yazısında "Senin İçin'deki öykülerde çok güçlü bir görsellik var. Sahneler gözümüzün önünde canlanıyor." demiş. Bahanur Hocam siz bu kitaptaki öykülerle ilgili ne düşünüyorsunuz?

Bahanur GARAN GÖKŞEN: Bu öykülerin Fikret'in hayal gücünün genişliğini göstermesi bakımından önemli olduğunu düşünüyorum. Çünkü, şair Fikret'in yaşadığı dönemde Servetifünun'a cephe alan yazar ve şair grubu da Fikret'i hep Batı taklitçisi olmakla suçlamış, dilini ve üslubunu yapay bulmuş, Fransız parnasyen şairlerin etkisinde kalmış bir sanatçı olarak yorumlamıştır. Dolayısıyla Servetifünun edebiyatı burjuva edebiyatı olarak gösterilmiş, halkın uzak olduğu vurgulanmıştır. Oysa bu metinler burjuva hayatını değil, bizzat toplumu konu ediniyor. Dahası onun sanatçı kimliğinin salt Fransızlardan etkilenecek oluşmadığını, şairliğini destekleyen bir öykücü muhayyilesine sahip olduğunu gösteriyor ve bu yüzden de Fikret'in hiç de sanıldığı gibi taklitçi olmadığını gösteriyor. Bu metinlerle onun geniş bir ifade kudretine ve zengin bir üsluba sahip olduğuna tanık oluyoruz.

Öğrencilerimize bu dönem eserlerini okuturken en çok zorlandığımız yer öncelikle yazının dilidir. Bu kuşağın tercih ettiği dil Tanzimat'a göre daha ağır, ağırdal ve örtüktür. Yeni nesillere Tevfik Fikret'i okutmak, tanıtmak için hangi kitapları okumalarını tavsiye edersiniz?

Bahanur GARAN GÖKŞEN: Rûbab-ı Şikeste'nin günümüz Türkçesine uyarlaması yapıldı, bu noktada İş Bankası Kültür Yayınları'nın uyarlamalarını öneriyorum, metnin aslından uzaklaşmadan Arapça ve Farsça kelimeleri açıklamaya çalışarak Türkçeleştiriyorlar. Tabii Fikret'in öyküleri de mutlaka okunmalı. Yine Fikret'in Şermin'i bir çocuk kitabıdır ve dili nispeten daha açıktır, Haluk'un Defteri de gençlere yol göstermesi bakımından okunmalı. Bu kitapları okuyanlar Fikret'i daha yakından tanıyacaktır. Fikret'in hayatını, sanat anlayışını ve eserlerini ele alan en kapsamlı inceleme Mehmet Kaplan'ın Tevfik Fikret kitabıdır. Sonra da Fikret üzerine yapılan diğer incelemelere bakılabilir. Serol Teber'in Aşiyân'daki Kahin iyi bir inceleme kitabıdır mesela.

Erol GÖKŞEN: Haklısınız Gülben Hocam. Hem sevilen hem de uzak durulan bir edebiyat dönemi Servetifünun. Çok kısa bir süre içerisinde ürünlerini verip dağılmış olsalar bile Servetifünun dönemindeki şair ve yazarları inceleyen araştırmacıların çalışmaları göz önüne alınca bu araştırmacılar söz konusu sanatçıların hep o dönemde en iyi eserlerini ortaya koydukları yönünde görüş bildirmişlerdir. Açıkçası bu çok ilginç bir durum. Sanki edebiyatımızın semasında bir ışık çaktı ve sonrasında o yıldız kayıp gitti. Benim Servetifünun'u yorumlama biçimim böyle. Gelelim sorunuza. Fikret'i okumak, tanıtmak için önereceğim kitapları soruyorsunuz. Ne yazık ki bu soruya olumlu bir yanıt veremeyeceğim. Bu soruyu klasik eserler çerçevesinde değerlendireceğim. Klasikler meselesi çok kapsamlı bir konu elbette. Buna girmeden Batı'daki gelişmeler üzerinde durmak istiyorum. Batı'da klasik eserlerin çocuk ve gençlere yönelik seçkilerinin de olduğundan bahsetmem gerek. Burada ilgili yaş gruplarına uygun olarak metinler kimi zaman yeniden yazılıyor, kimi zaman uyarlanıyor. Bu metinlerin girişlerine dönemle, yazarla ilgili bilgiler, açıklamalar konuyor. Bu klasik metinler, çocuk ve gençlerin seviyelerine uygun olarak resimle de desteklenebiliyor. Elbette saydığım bu işlerin yapılabilmesi için çocukların, gençlerin yaş düzeyine, bilgi düzeyine dikkat ediliyor. Maalesef Türkiye'de böyle bir çalışma yürüten ne bir kurum ne de bir yayınevi var. Son yıllarda yayınevlerinin çocuk edebiyatına yönelik ilgileri artmış olmasına rağmen bu konuda daha çok yol katetmeleri gerek. Ciddi bir iş yükü getiren bu çalışmadan kaçınarak daha yeni yazarların eserlerine öncelik veriyor-

lar. Bu da klasik eserlerin köşede bir yerde gençlere ulaşmadan unutulup kalmasına sebep oluyor. Dediğim gibi çocuk edebiyatında bir kıpırdanma olmakla birlikte aynı durumu gençlik edebiyatı için söyleyemeyeceğim. Arada kalmış olarak görülmesi belki bunun sebebi. Çünkü gençler ne tam yetişkin ne de bütünüyle çocuk. Onlar için yukarıda saydığım hususlar gözetilerek daha özenli, onlara hitap eden metinler ortaya çıkarılmalı. Böylece geçmişle olan bağlarımız da güçlenecek. Son olarak bütünüyle düşündüğümde genç arkadaşlarımız için önerebileceğim bir kaynak yok.

Tevfik Fikret'in çok yönlü bir sanatçı olduğundan bahsettik. Eğitimci kişiliğinden de söz etmek isterim. Çocuğu merkeze alan "yaparak öğren, yaptırarak öğret" biçiminde özetlenen, ezberciliğe karşı, hayat ve iş insanı yetiştirmeye yönelik eğitim sistemini savunan Tevfik Fikret'in oğlu Haluk nezdinde tüm gençlere seslendiği şiirleri var. Bizi dinleyen gençlere Tevfik Fikret'in görüşleri çerçevesinde ne söylemek istersiniz?

Erol GÖKŞEN: Fikret'in eğitimci yönü gerçekten ileri seviyede. Onun eğitim bağlamında kimi noktalarda teoride aşdığını ama uygulamada hâlâ aşılamadığını söylemeliyim. Bunu o dönemdeki pek çok yazarın hatıralarında görmek mümkündür. Öğrenci ile olan diyalogları, onlara yaklaşımı hayli farklı. Fikret, oğlu Haluk için yazdığı şiirlerde olsun, çocuklara yönelik yazdığı şiirlerde olsun daima onları ülkenin, toplumun geleceği görür. Atatürk'ün bu doğrultudaki "Bütün ümidim gençliktedir" sözü de Fikret'in düşüncesiyle örtüşmektedir. Bilindiği üzere zaten Atatürk de Fikret'ten pek çok bakımdan etkilenmiştir.

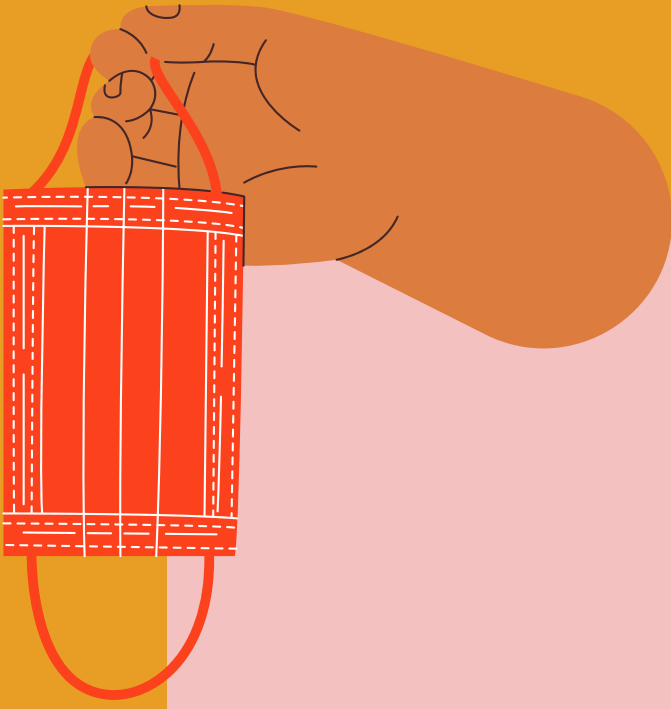
Bahanur GARAN GÖKŞEN: Ben de bu düşüncelere katılmakla birlikte bir şey eklemek isterim. Muallim'de az önce değindiğim gibi Satı Bey'in bir yazısı var. Fikret'in öğretmenlik yaptığı Robert Kolejinde yaptıklarından bahsediliyor. Orada yemek yeme, sofrada adabını çocuklara nasıl öğrettiğini anlatan bir bölüm var, gençlere o bölümü okumalarını tavsiye ederim. Yine öğrencileri sosyal ve kültürel aktiviteler bağlamında nasıl desteklediğini örneklendiren, anlatan anekdotlar var. Çocukların davranışlarını düzeltmesi bağlamında çocukları azarlamadan, hakaret etmeden disipline ederek onların ahlakını nasıl düzelttiğini gösteren anekdotlar var. Fikret'in sadece bir sanatçı olmadığını aynı zamanda gençlere örnek bir hoca olduğunu Muallim'deki parçalardan görmek mümkün.

Bize vakit ayırdığınız için çok teşekkür ederiz. Yeni çalışmalarınızı heyecanla bekliyoruz. Bir başka programda tekrar görüşmek dileğiyle. Esen kalın!

"Kimseden ümmîd-i feyz etmem, dilenmem perr-ü-bâl
Kendi cevvim, kendi eflâkimde kendim tâirim,
İnhinâ tavk-ı esâretten girandır boynuma;
Fikri hür, irfanı hür, vicdânı hür bir şâirim."

»»»—————«««

*Kimseden bir fayda ummam ben, dilenmem kol kanat.
Kendi boşluk, kendi gökkubbemde kendim gezginim.
Bir eğik baş bir boyunduruktan ağırdır boynuma;
Fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür bir şairim.*

TEDEBİYAT

ÖYKÜ

SEÇKİSİ

#evdekalöyküyaz

Atlas'ın Sesi

Merve Begüm ALTUNTAŞ
9/A

“Doktor Atlas Akay, yoğun bakım ünitesinde bekleniyorsunuz.”

Genç adam, adının anons edildiğini duyduğunda metrelerce uzanan test kuyruğunu ardında bırakarak asansöre yöneldi. Aynada maskesini düzeltirken düşünebildiği tek şey salgının ne zaman sonlanacağıydı. Durum gitgide kötüleşiyor ama hâlâ bazı kişiler tarafından ciddiye dahi alınmıyordu. Asansör ikinci katta durdu ve Atlas koridorları adımlarken “Hep aynı şey...” diye mırıldandı kendi kendine. “O his hiç geçmiyor.”

“Hangi his?”

Atlas şaşkınlıkla arkasını döndüğünde ona soruyu yöneltenin iki haftadır ilgilendiği hastası Eda olduğunu gördü ve güldü.

“Ne yaparlarsa yapsınlar bir maskeye muhtaç buradaki

insanlar. Dışarıda gezen korunmak için, hasta olup buraya gelen ise nefes almak için. Her gün bu koridorda gezinirken içimi dolduran bu his, işte o... Neyse. Beni görmek isteyen sendin sanırım?”

“Evet,” dedi Eda.

Eda, Atlas ile neredeyse aynı yaşta, ünlü bir yazardı ve bu iki hafta içerisinde -hastanede olmasalardı- arkadaş olabilecek bir konuma gelmişlerdi.

“Sana söyleyip duruyorum, bu edebî düşüncelerini etrafta öylesine söylememelisin. Siz doktorların zamanı olmayabilir ama ben senin için yazabilirim en azından. Bunlar boşa gitmemeli.”

Atlas, hastasının söylediğine istemsizce güldükten sonra yatağının kenarındaki masadan Eda'nın hasta tabelasına göz attı.

“Görünüşe göre bunu hastanede değil evinde yapabileceksin. Dün akşam ve bu sabah alınan testler negatif çıkmış, seni taburcu edebilirim.”

“Çıkmadan seni danışmadan arattırırım. Eğer başka bir

hastayla meşgul değilsen seni çıkmadan önce görmek isterim.”

“Gelmeye çalışacağım.”

Hastasının gözlerindeki mutluluğu gördüğünde o da gülümsedi ve tekrar birinci kata indi. Saati kontrol etmek ancak yirmi dakika sonra aklına geldiğinde vardiyasının çoktan bittiğini fark etti ve arkadaşlarına veda ederek hastaneden çıkıp kendisini soğuk kasım rüzgârına bıraktı.

Atlas'ın gidişinden birkaç saat sonra Eda hastaneden ayrılmadan önce danışmaya giderek Atlas'ı çağrılmalarını istediğinde sekreter ona hiçbir şey söylemedi. Yanındaki doktora döndüğünde ise alığı cevap “Haberiniz yok mu?” oldu.

“Üzgünüm, bir şey mi oldu?”

“Doktor Atlas vardiyası bittiği için gitmek zorunda kaldı ve çıkmadan önce size bir paket bıraktı. Yaklaşık yarım saat sonra ise ambulans ile buraya getirildi, trafik kazası geçirmiş. Bir saat önce ameliyata alındı. Elimizden gelen her şeyi yaptık fakat onu kurtaramadık.”

Eda, dolan gözlerini umursamamaya çalışarak sekretere döndü ve paketi istedi. Kahverengi poşeti açıp içindeki siyah defteri alarak boş bulabildiği ilk koltuğa oturdu. Sayfalar, Atlas’ın mart ayından beri pandemi ile ilgili anıları, gözlemleri ve düşünceleriyle doluydu. Soluksuz okuduğu sayfaların sonuna ulaştığında ise bir damla gözyaşının deftere damlamasına engel olamadı.

“Çok zeki biri bana bir keresinde düşüncelerimin boşa gitmemesi gerektiğini söylemişti, ona bu kitaptan bahsetmemiştim; çünkü, kendime saklamayı planlıyordum. Fakat sonradan anladım ki o haklıydı. Dünya karmakarışık bir yer, her cümle birbirine giriyor. Kimi bağıyor ve görmezden geliniyor, kiminin sesi dahi çıkmıyor. Doktor olduğunuzda yalnızca hastalarınızı değil diğer hekim arkadaşlarınızı da ne olursa olsun korumak için bir ant içersiniz. Ben bu salgın döneminde elimden geldiği kadar hastalarımı korudum; fakat, meslektaşlarımı korumanın yolunu bir türlü bulamadım. Lakin biraz geç olsa da sonunda anladım ki biz doktorların bu pandemi sürecinde her şeyden çok bir sese ihtiyacı vardı. O yüzden bu kitap benim değil, hepimizindir; çünkü, yeteri kadar ses birleşirse duyulmaması mümkün değildir.”

Eda, Atlas’ın ölümünün akşamında o defterdeki her şeyi kelimesi kelimesine yazarak anlaşmalı olduğu yayınevine gönderdi. Aynı hafta içerisinde ilk baskısı çıkan kitap ilk üç ayda yüz binlerce kopya sattı, herkesin gözlerini dolduran cümle ise kitabın en sonuna Eda’nın bıraktığı not oldu.

“Bir defasında çok iyi bir doktor ile tanıştım. Bana, kendimin ve sevdiğim insanların sesi olmam gerektiğini öğretti. Kendi satırlarımda kendi sesimi duyurdum, onun satırlarıyla da onun adını duyuracağım.”

VİRÜS

Yaren ÖZKAN- 9/B

Salgın yayılmaya başladığından beri nerdeyse dokuz ay olmuştu. Bilim insanları olarak genel planımız dünya üzerindeki popülasyonu azaltmaktı. Fakat yaratmış olduğumuz virüs kontrolden çıkmış ve beklenenin dışında bir şekilde mutasyon geçirmişti.

Her şey 2017 yazında başladı. Her zamanki gibi bir iş günüydü. Herkesin projeleri etrafta uçuşuyor, herkes bir üst düzeye ulaşabilmek için düşünüyor, projeler oluşturup test ediyordu. Kısacası bizler için normal bir gündü. Bir elimde her sabah içtiğim küçük boy sade kahvem, diğer elimde bilgisayarım ve evde çalışmak için götürmüş olduğum dosyalarla masama doğru ilerledim. Yerime oturup eşyalarımı yerleştirirken omzuma birinin dokunmasıyla bu elin sahibinin kim olduğunu

görmek için başımı çevirdim. Gördüğüm kişi iş yerinde en iyi anlaştığım Yasemin'den başkası değildi. Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle:

- Günaydın Açelya!" dedi ve elindeki kurabiyeyi bana uzattı. Ben de gülümseyerek uzattığı kurabiyeyi alırken ona teşekkür ettim. Yasemin'in gözlerinden bana laboratuvarda gelişen yeni şeyleri anlatmak istediği belliydi. - Dökül bakalım Yasemin neler oldu? diye sormamla birlikte yüzündeki gülümseme genişledi. - Hiç sormayacaksın sanmıştım. Önemli bir proje için biri seçilecekti; hem de bizim guruptan! dedi.

Böyle söylemler genellikle yanlış çıkardı. Bu sefer yanlış çıkmayacaktı galiba çünkü müdürümüz Doruk Bey merdivenlerin önünde bekliyordu. Gözlerini bütün sa-

londa gezdirdi. En sonunda da benim gözlerimle buluştu Doruk Bey'in gözleri. Olduğum masaya doğru ilerlemeye başladı. "Neden benim masama geliyordu ki?" diye düşünmekten kendimi alamadım. Yasemin'in de pek yardımcı olduğu söylenemezdi. Yanımda durmuş beni dürtüp bana sürekli "Açelya sana bakıyor", "Açelya buraya yürümeye başladı" diyordu. Sanki ben görme engeliydim de bana izlediğimiz şeyi anlatıyordu.

Doruk Bey'in masamın önünde durmasıyla ben de sandalyemden kalktım.

- Merhaba Açelya Hanım. Lütfen benimle gelir misiniz? dedi nazikçe.

Kafamı salladım ve Doruk Bey'in peşine takıldım. Merdivenlerden çıkarken fazlasıyla stresliydim. Önümde iki olasılık vardı: İlki, iş -

ten atılabılırdim. İkinci ihtimal ise, Yasemin'in bana anlatmış olduğu küçük dedikodunun gerçek olduğuydu.

Odasına geldiğimizde Doruk Bey içeriye girdi. Ben, ayakta bekleyişimi sürdürdüm. Eliyle deri koltuğa oturmamı işaret etti. Yavaşça ilerleyip oturduktan sonra meraklı bakışlarımı Doruk Bey'in gözlerine çevirdim.

- Açelya bildiğin üzere laboratuvarımızda çalışan az sayıdaki kimyagerlerdensin... Dünya nüfusunun artışı sebebi ile dünyamızda küresel ısınmalar, enerji kaynaklarının azalımı, hava kirliliği ve benzeri olaylar yaşanıyor her gün dünyadaki insan sayısı artıyor. Hesaplanan verilere göre, her şey böyle devam ederse dünyanın ömrü on beş yıl. Bütün devletlerin kararı ile bir virüs üretilecek...

Şok içinde gözlerimi açtım. Projenin masum insanların ölümüne neden olacağı açıktı ve Doruk Bey sözlerinin devamında bu projenin benim tarafımdan yönetilmesini istediğini açıkladı. Ben böyle bir şey yapamazdım...

- Doruk Bey mesleğimle ilgili önemli bir proje için çalışmak üzere beni uygun görmeniz gerçekten çok onur verici ama... Meraklı gözleriyle "Ama?" diye sordu.

- Ben masum insanların ölümüne sebep olamam... Söylemiştim sonunda. Doruk Bey masasının arkasındaki sandalyeden kalkıp önümde duran koltuğa geçti.

- Tabii ki öyle bir şey yapmayacağız virüs sadece altmış beş yaşını geçmiş, hayatını yaşamış olan insanları öldürecek. Diğerleri ise soğuk algınlığının bir üst seviyesi gibi atlatacak virüsü. Şimdi... Projenin başına geçmeyi kabul ediyor musun? Sadece yaşlıları... Altmış beş yaş da hayatın ortalarıydı. Gözümün önünden dedem, arkadaşlarımla aileleri, yan komşum Meliha Teyze ile Hasan Amca, her sabah aynı yerde çiçek satan Hilmi Amca ve tanımadığım bir sürü yüz geçti. Elimi Doruk Bey'e uzatmamla havada duran elimin karşılık bulması bir oldu. El sıkışmamız projeyi kabul ettiğim anlamına

geliyordu.

Her şey iyi gidiyordu. Laboratuvarında virüsü kusursuz hale getirmemiz iki yılımızı almıştı. Her şey sonunda hazırıldı... Geriye kalan tek şey, virüsün ilk olarak hangi ülkeye yayılacağını belirlemektir. Toplantı sonunda dünya nüfusunun en çok olduğu ülke olan Çin'den başlanmasına karar verildi. İlk aylar her şey planlandığı gibi gitti. Fakat bir süre sonra her şey değişti. Kontrollden çıkmıştı her şey... Okullar kapatıldı, ölen insan sayısı arttı; sadece yaşlılar değil, hastalığa yakalanan her yaştan insan ölebiliyordu artık... Virüsü incelemek için ekip tekrar toplandı; virüsün mutasyon geçirdiği anlaşıldı. Virüsün aşısını bulmalıydık; fakat, virüsün kendi ürettiğimiz ile alakası olmaması ve kodunun değişmiş olması elimizi bağlıyordu. Bu nedenle bir süre ilacını bulamayacaktık. Gecelerin gündüzlere karıştığı yorucu çalışmalardan sonra ilacın bulunamayacağını açıklamak durumunda kaldık. Virüsün insan üretimi olduğunu kimseye söylemememiz için bize birtakım sözleşmeler imzalatılmıştı.

İnsanlığı yok edebilecek bir virüse karşı sadece direnci yüksek olanların kurtulabileceği bir salgın vardı dünyada ve bunu yapan bendim... Birkaç ay sonra, Almanya'da yaşayan bir Türk çift, ilacı bulduklarını açıkladılar. Fakat ardından, bu ilacın bu yıl içerisinde piyasaya sürülmeyeceği belirtildi. Belki insanlığın kurtuluşu gerçekten bulunmuştu. Gerçeği kim bilebilirdi ki?

Uyanış: Baran'ın Hikâyesi

EGE ERTÜRK

9/D

Lise hayatım... Yıllar önce bugünlerimi düşünür, uzun uzun hayaller kurardım. İlkokul oyundan ve haylazlıktan başka gözümün hiçbir şey görmediği yıllar olarak bana uzaktan göz kırparken daha yakın geçmiş ortaokul yıllarım karışık duyguları saklıyor. Sekizinci sınıf... Hayatımın en stresli günlerini sınavlar, ödevler, özel öğretmenler, derslerle geçiriyordum. Tam da daha kötüsü olamaz dediğim o günlerde, bir akşam yemeğinde biraz ses olsun diye açık bıraktığımız televizyondan son dakika haberine gözüm ilişmişti.

“Sağlık Bakanı Fahrettin Koca açıklama yapıyor: Türkiye’de ilk Koronavirüs Vakası”

Hemen kısık olan televizyonun sesini açtık. “Bir vaka salgın olarak görülemez” diyordu ekrandaki bakan. O an aklımdan geçenleri size anlatmama izin verin:

Okula başladığım ilk günlerde ortak kullanım alanlarından uzak durduğum için sağlığımı tehlikeye bile atmaktan çekinmeyen ben ortaokuldan mezun olmaya aylar kala dünyada baş gösteren bir salgın döneminin başında sağlığımı tehlikeye mi atacaktım? Türkiye’de görülen ilk vaka son olacağı anlamına gelmiyordu elbette... Derslerimi nasıl planlayacaktım? Sınav döneminde okulun her yerini arkadaşlarımla etüt yeri hâline getirmişken bu virüs bütün düzenimizi altüst edeceğe benziyordu.

Sekiz yıl önce okul tuvaletlerinin önünden bile geçmeyen biri için bu süreç elbette zor olacaktı. Ya arkadaşlarımdan ayrı kalmam gerekirse? Ya okula gidemezsem? Bir de sınavlar yapılamaz ve bütün emeklerimiz boşa giderse...

Bütün bunları zihnimden okumuş gibi annem “ Şimdiden iç karartmaya gerek yok. Önümüzdeki günleri yaşayıp göreceğiz. Haydi bakalım yemeğini soğutma” dedi.

Birkaç gün içinde yine son dakika haberleri peş peşe geliyordu. En sonunda korkulan oldu ve 13 Mart 2020 tarihinde son kez okula gittik. İki haftalığına ayrı kalacağımızı zannettiğimiz okulumuza dönem sonuna kadar dönemedik. Liseye Geçiş Sınavı’nı da atlattıktan sonra ne tatil yapabildik ne arkadaşlarımızla uzun yaz gecelerinin tadını çıkartabildik. Bu ağır ilerleyen günlerin üzerime bir karabasan gibi çökmemesi için unvanının hakkını veren rehberlik öğretmenimle yaptığım telefon konuşmaları, canlı görüşmeler işe yarıyordu. Hayatımın en güzel yaşlarında olduğumu devamlı hatırlatan öğretmenim olmasaydı şu anda bu cümleleri kuruyor olamazdım.

Daha önce size bir şeyi söylemeyi unuttum: İlkokuldan beri toplu kullanıma açık alanlar beni hastalandırarak korkusunu taşıyorum. Tıpta “Hipokondriyazis” olarak geçen hastalık hastasıyım diyebilirim. Hayatta en korktuğum şey, hastalanmak... Ölümcül bir virüs yüzünden hastalanma ihtimalimi düşündükçe ellerimi sıcak suyun altında dakikalarca tutar, ten rengim kızarıncaya kadar sabunlamaya devam ederdim.

Ve talihime bakın ki, yeryüzünde bu virüsün yayılma imkânı bulacağı o kadar dönem varken benim ergenlikle birlikte zirve yapan temizlik hastalığının olduğu bu dönemde yayılacağı tutmuştu. Bunları yazarken gülümsediğimi sanmayın. Çünkü asıl hikâyeye bundan sonra başlıyoruz. Her insan gibi bahçeye çıkıp hava aldığım zaman boğazımda bir kaşıntı başlıyor, gözlerimde bir yanma hissediyordum. Odama çıktığımda ise sosyal medya hesaplarımdan dünyanın pek çok ülkesinden salgın haberleri okuyordum. Aklımda hep, her geçen günden daha kötü senaryolar yer alıyordu. Bütün bir yazı evde geçirme hissine alışmıştım da okulumun açılmama ihtimalini düşündükçe kendimi hiç iyi hissetmiyordum. Çaresiz bir şekilde rehberim olan öğretmenimi arıyor, onun sesini duyunca az da olsa rahatlıyordum. Beni yönlendirdiği psikiyatrin verdiği ilaçları aksatmadan içiyordum. Bana tavsiye ettiği filmleri izliyor, kitap okuyor; kısacası hayatın anlamını arıyordum. Bir gün kendimde bir değişim fark ettim. Milattan önceki yıllardan beri insanlar çeşitli hastalıklarla mücadele ederlerken her türlü hijyen koşullarının uygun olduğu bir ortamda ben kendimi neden bu kadar çaresiz hissediyorum diye düşünmeye başlamıştım. Okuduğum kitaplar zihnimi rahatlatırken ben neden kendime bu kadar yükleniyor ve bulunduğum her ortamdan rahatsız oluyordum ki?

Okulların erken açılma ihtimali konuşulurken benim zihnimde işte bu sorular dönüyordu. Artık bakış açım da değişmişti. Liseye bu zor koşullarda başlamak benim tercihim değildi elbette ve ben ne okursa olsun bu zor süreçte kendime elimden geldiğince dikkat edecektim. Gözle görülmeyecek kadar küçük, hissedilmeyecek kadar hafif bir virüs beni bambaşka biri yapmıştı. Eskiden sadece oyun oynamak için kullandığım bilgisayarım artık benim elim ayağım olmuştu. Gece yatmak bilmez, sabah kalkmak bilmez şeklinde bir unvanla yıllardır yaşamaya alışmış olsam da üzerime yapışan bu sıfatı hiçbir baskı altında kalmadan söküp atmıştım hayatımdan. Artık uykuma dikkat ediyor, dengeli besleniyor ve planlı yaşıyordum. Bir anda, bana hiç tanıdık gelmeyen biri bütün vücudumu ele geçirmişti sanki. Yıllardır ailemin, öğretmenlerimin yani çevremde değer verdiğim insanların beni alıştırmaya çalıştığı o düzene bakteriden küçük, 100 nm çapında, metabolizması bile olmayan Covid-19 adı verilen bir virüs sokmuştu. Bu süreci yaşamayanlar, tıpkı bizim tarihte yaşadığını bildiğimiz ama yine de ne olduğu hakkında empati kuramadığımız nice salgın hastalıkta hissettiğimiz gibi, bu süreçle ilgili yazılanlara anlam veremeyecek ama hikâyesi benden... Kendinizle ilgili olumsuz duyguları bir köşeye atmak için bir virüsün gelip sizi bulmasını beklemeyin. Her şey insanın aklında bitiyor.

**"Yıllardır ailemin,
öğretmenlerimin
yani çevremde değer
verdiğim insanların beni
alıştırmaya çalıştığı o düzene
bakteriden küçük, 100 nm
çapında, metabolizması bile
olmayan Covid-19 adı verilen
bir virüs sokmuştu. "**

MİHENK TAŞI*

BERNA KURTULUŞ

ÇİZİM: CANDAN MADİOĞLU - 10/B

**Mihenk taşı, gümüş ve altın alaşımlarının kalitesini test etmekte kullanılan, düz, sert, ince pütürlü, siyah veya koyu renkli bir taştır. Mecazi anlamıyla mihenk taşı bir şeyin kalitesini belirlemek için kullanılan kıstas demektir.*

Murat: "Sen 'o'nun mihenk taşısın" dedi!
"Sürtüne sürtüne o parladı, sen aşındın.
Görmüyor musun?" Görmedim! Göremedim.

İstanbul'un en sosyetik gece kulüplerinden birindeyim. Ah tabi ve de en sosyetik insanlarından oluşan iş arkadaşlarımla. Boğaz manzaralı, parlak yıldızlı, simsiyah bir gece sarmış İstanbul'u. Üşüyen ruhları bile ısıtacak kadar güzel bir mehtap var. Saatler bira ve şarabı çoktan geçmiş, tekilaya dayanmış, mekân sarhoş müşterilerinin çoğunu duygusuz sevişmelere yollamış bile. Bir biz varız. Ben, Murat, fabrikanın sahibinin karısı Hale ve şımarık oğlu Cenk. Benim dışımda bir konuşma var masada. Murat'ın neden dahil olduğunu hiç anlamadığım bir aile mevzusunun harareti, içilen tekilalara karışmış-masada neredeyse yangın çıkacak. "Birini mihenk taşı olarak seçtiğinde aslında birden çok mihenk taşın olmuyor mu? Ben neden buradayım ki? Kim bu insanlar? Anlattıkları aile kavgalarından bana ne."

Her zamanki gibi kalabalıkların içinde kendi kabuğuma çekilmiş, zihnimi oyalıyordum aslında. Bir de tabi ne kadar dinlemesem de Hale'nin kocası İhsan'ın ihanet hallerini duyuyordu kulaklarım inceden. İşte bak tam şuradaki yıldızı düşünüyorum. O yıldız bensem eğer gökyüzünden düşüp gene paramparça olur muyum? Olsam da tekrar karanlıkta yol alır, her bir parçamı toplayıp tekrar ışığıma kavuşur muyum? Eren ah Eren! Ben sana mihenk taşı oldum; sen parladın ve gerçek bir yıldız oldun. Yok yok mecaz yapmıyorum. Eren televizyon yıldızı oldu! Çok ünlü. Hatta geçen gün Bağdat Caddesi'nde üstü açık bir Chevrolet'nin içinde hayranlarıyla selamlaşırken gördüm

televizyonda. Ama neden onu düşünüyorum ki şimdi! Murat var yanımda. Sevgilim değil hayır ama mihenk taşım- mış! Kafam karışık.

"Duygu" diyor Murat birden. "Bizim biraz yalnız kalmamız lazım. Yani sen biraz bir yerlerde oyalansan..." E peki ne yapayım ben şimdi? Kalkıp gidemem ki tek bir arabamız var. Murat'ı ben bırakacağım. Taksiyle mi gideyim? "Tuvalete gideyim" ben o zaman diyorum. Biraz bekliyorum. Kimse "Olur mu canım öyle şey" demiyor. Gecenin o saati çoktan misler gibi temizlenmiş tuvalet. İçimi bayan bir koku karşılıyor beni. Kabine girip klozetin üstüne oturuyorum. Sürtündüğün taşın ihaneti illaki başka bir kadın mıdır? Bir arkadaşın ihaneti illa da yalan söylemesi ya da bir partiye giderken senden gizlemesi midir mesela? Bir insan nasıl olur da bir anda parçalanır? Klozetin üstünde en şık gece kıyafetlerinden biriyle, 10 punto siyah rugan topuklu ayakkabılarımı çıkarmış ayak parmaklarımı izliyorum. Hep çok güzel ayaklarım olduğunu söylerler. Ne komik. Ayak bu! Nasıl güzel olur ki! Başparmağım koca kafalı bir adam. Yanında da dört tane arkadaşı. Boy boy! Bir eksikle Dalton kardeşler bunlar. Kahkaha atıyorum. Ben kahkaha attığımı sanırken o çirkin koca kafalı adam kılıklı başparmağımın önüne pıt diye bir gözyaşı damlasının düştüğünü görüyorum. Gözyaşı buharlaşıyor ve zihnime doğru kocaman bir değersizlik duygusu yükseliyor. Damarlarımı dolaşıyor. Yıldızım parça parça oldu bak gene. Eren'i mi arasam? Sarhoş ellerim numaraları çeviriyor. "Berna?" diyor uykulu bir ses...

DÜNYA BİR ARINMA İÇİNDE, BUNU GÖRMEK HIÇ DE ZOR DEĞİL. BURADAKİ "DÜNYA" TANIMI, "DÜNYAMIZ" İLE KARIŞTIRILMAMALI.

Efe KOACENK- 11/C

Sınavların en zoruyla, ölüm ile sınandığımız çok uzun bir sürecin içerisindeyiz. Bizler bu sürecin neresinde olduğumuzu bilmiyoruz. Belki de sonuna geldik, ama belki de henüz bir başlangıçtır bunlar, kim bilir? Neredeyse herkesin eskiyi özlediğinden, her şeyin sanki hiçbir şey olmamış gibi olmasını istediğinden eminim. Her şey değişti. İnsanların psikolojilerini, süreç içinde yaşadığımız olaylardan etkilenmemiş bir şekilde düşünmek bile imkânsız. Birbirimize karşı bakışımız değişti. İnsanların içlerinde dinmeyen bir endişe, bir korku var. Önceden en siyah düşüncelerimizin bile minik de olsa beyaz bir tarafı vardı; fakat, şimdi lekesiz pek fazla beyaz hayalimiz kalmadı sanki. Anlamsız haykırışlarınız ile kulaklarımızı tırmalamayın. İçinde bulunduğumuz senenin sona ermesi bu zorlu sürecin de sona ereceği anlamına gelmiyor. Her şeyin eskisi gibi olmasını istemek yeterli değil. Dünya bir arınma içinde, bunu görmek hiç de zor değil. Buradaki "dünya" tanımı, "dünyamız" ile karıştırılmamalı. Daha az insanın bulunduğu

bir dünya, şekillendireni daha az bir dünya demektir. Doğasına daha az müdahale edilmesi demektir. Çay demlediğinizi düşünün. Çayın tortusunu içmeyiz, süzeriz. İnsanların hâlihazırda demlenmiş kaliteli bir çay olduğunu düşünürseniz, elbette ki tortusuyla içmeyeceğiniz için süzdüğünüzde lezzetli bir bardak çay elde etmiş olursunuz. Fakat tabii buradaki diğer bir konu ise, bardağın boyutu ve demlediğiniz çay miktarı. Çay demlikte uzun süre beklerse soğur, yeniden kaynatıldığında ise eski tadını kaybeder. Bu nedenle bardağın boyutuna uygun miktarda çay demlemek en idealidir. Şu anda bir süzgeçten geçiyoruz. Süzülmeyen, yani hayatta kalanlar çayın lezzetini, yani dünyanın "sonrasını" belirleyeceklerdir. Kaçınıcı sırada olduğumuzu yalnızca sıra bize geldiğinde anlayabiliyoruz. Sıra numaranızı öğrenmeden sıradan çıkın. Hayatta kalmaya çalışın ve süreci tam kapsamıyla kabullenin. Geri dönüşümüz yok, "öncesi" kavramı artık içinde yaşayabileceğimiz bir kavram değil. Artık "şimdi" ve "sonra" var, gerisi yok.

Öğrencilerimizin
GÖZÜNDEN
YENİ YIL

2020 yılı güzel bir uğurlamayı hak etti. Bu seneyi uğurlarken taze umutlarla yeni bir yıla merhaba diyeceğiz. Hazır yılbaşı yaklaşmışken diğer ülkelerde bu özel günün nasıl kutlandığını gözler önüne serecek bir yazının aydınlatıcı olacağını düşündük. Bu sayımızda uzun yıllar yurt dışında yaşamış öğrencilerimizin Noel anılarını anlatmalarını istedik. Farklı kültürlerin yılbaşı geleneklerini okuyalım, buyurun!

Türklerde Yılbaşı Geleneği

YİĞİT AKSOĞAN- 9/D

Yılbaşı ağacı süslemek aslında Hristiyanlığa özgü bir âdetmiş gibi algılansa da bu konuda yapılan çalışmalar bu geleneğin Türklere ait olduğunu ortaya çıkardı. Size yılbaşı ağacı süsleme geleneğinin eski Türklerde var olduğunu ve diğer inançlara da Türklerden geçtiğini söylesem abarttığımı düşünebilirsiniz belki ama bu gerçek. Bilgi yanlışlığı tarihin eski dönemlerinden gelen dinci bir yapıdan kaynaklanıyor; ama insanlar neyse ki bu konunun din ile bir alakasının olmayıp sadece kutlama amaçlı yapıldığını sonradan da olsa anlamışlar. Biz bu geleneği kendi kültürümüzün dışında saymışız saymasına ama neden böyle bir gelenek oluşturmuşlar bunun peşine pek düşmemişiz... Konu elbette ki yeni yıl. Ama sandığınız gibi yeni yılı 31 Aralık'ta değil 22 Aralık'ta olarak kutlamışlar. Peki neden bu günü seçmişler dersiniz? İpucu, en uzun gece!

21 Aralık'tan, yani en uzun geceye sahip günden, sonra gelen 22 Aralık'ta gündüzün en uzun geceyi yendiğini düşünmeleri ve bu günü yeni bir yılın başlangıcı saymaları bu geleneğin ortaya çıkış sebebidir. Çam ağaçlarının da ölümsüzlüğün ve tüm insanlığın başı olduğunu düşünerek bu ağaçları süslerle ve şekerlerle süsleyerek, ağacın etrafında danslar ederek, oyunlar oynayarak kutla-

mışlardır. Pek çok kültürde benzer bir kutlama olduğunu biliyoruz. Pek çok insan bizim kültürümüze ait bir gelenek olduğunu kabul etmese de Türkler hâlâ bu kültürden çok uzaklaşmamış! Dünya insanlığına armağan ettiğimiz bu kültür dönüp dolaşıp yine bizi kucaklamış. Muazzez İlmiye Çığ'ın da dediği gibi "Ağacı süsleyip yeni bir günü, yılı kutlamak Türklere aittir.

Şimdilerde yaşam kültürümüz değişti; insanlar ağaçlarını süsleyerek, yemeklerini ailecek yiyerek kutlamaktadır. Bu gün yaklaşırken Türkler alışveriş listelerini oluştururlar; bu listelerin vazgeçilmezi çerezdir. Her aile damak zevkine uygun bir yemek pişirir, tombala oynanırken çerezler yenir. Yeni yılın ilk dakikalarında pasta kesilir. Aile bireylerine alınan hediyeler verilerek onlarla kucaklaşıp ve herkes birbirine mutlu bir yıl diler. Yaşamımıza dâhil olan televizyonlar (ve artık sosyal medya) sayesinde dünyanın pek çok yerinde yılın son gününün benzer şekilde uğurlandığını biliyoruz.

Çam ağacı süsleme geleneğinin başladığı eski çağlardan bu zamana çok şey değişti; ama ortaya çıkan coşku, sevinç hep aynı güzellikte kaldı.

DANIMARKA'DA NOEL

Yılın en büyüğü zamanı

LORİN GÖKTEPE- 9/D

Danimarka'da Noel aslında tam anlamıyla aralık ayında başlıyor. Öncelikle, aralık ayının başında ağacımızı süsleyerek başlarız Noel'e ve sonrasında da evimizi ve bahçemizi süsleriz. Danimarka halkı zaten kasım ayının sonunda Noel havasına girmiş oluyor. Bu süre zarfında "Secret Santa", yani "Gizli Noel Baba" denilen oyunu oynarız; bu ifade Türkçeye "Yılbaşı Çekilişi" olarak çevrilebilir. Yine bu ay içerisinde okul veya iş arkadaşlarımızla yemek yeriz ve buna da "Jule Frokost" denir.

Asıl Noel Danimarka'da 24 Aralık'ta kutlanır. Günlerin çok kısa olduğu günlerde erkenden kararan hava, her bir evden yükselen farklı ve renkli ışıklarla âdeta bir renk cümbüşü yaratır. Aile ve arkadaşlarla çok daha yakın olunan bir zaman aralığı olduğu için belki de herkes bugün daha bir neşelidir.

23-26 Aralık arası tüm Danimarka'da resmi tatildir ve okullar ile bazı iş yerleri yeni yılın ikinci gününe kadar kapalıdır. Herkes 24 Aralık'ta kutlanan esas Noel akşamına hazırlanır.

Geleneksel olan and, risalamand, risengrød, fleskesteg, kartofler, brun sovs vs. gibi yemekler yenir ve genellikle yemekten sonra aileyle vakit geçirilerek birçok oyun oynanır. Bu oyunlardan biri de Mandel I Risalamanden'dır. Bu, sütlaca benzeyen bir tatlının içine saklanan bademleri bulmak için oynan bir oyundur. Oyunun sonunda en çok bademi bulan kazanan ilan edilir ve o kişiye bir hediye verilir.

Gün sonuna kadar eğlenceler devam eder. Gece ise, herkes Noel ağacının altına toplanır; hem "Secret Santa" çekilişinden çıkan hediyeler hem de herkesin birbirine aldığı hediyeler dağıtılır.

İşte bu nedenlerle gerçekten yılın en büyüğü zamanı olduğunu söyleyebilirim.

Britanya'da Noel

"Ailem, içinde kuru üzüm ve portakal kabuğu bulunan İtalyan kek benzeri bir tatlı olan Panettone'u seviyor."

JAMES KEREM BRAGG- 9/C

Britanya'da Noel birçok aile üyesiyle kutlanan önemli bir zamandır; ancak bu yıl salgın nedeniyle pek çok geleneği gerçekleştiremeyecek.

Bu özel güne dair söylenmesi gereken şeylerden biri yemeklerimizdir. Hindi doldurma, patates, yaban havucu ve sos dahil birçok malzemeyle yapılan bir yiyeceğimiz var. Birlikte yediğimiz bu yemeğin yanı sıra arkadaşlarımız ve ailemiz için hediyeler aldığımızı söyleyebilirim.

25 Aralık'tan bir gün önce bir ağaç alıp bu ağacı ışıklar, süslemeler, cicili bicili ve bazı şeker kamışlarıyla süslüyoruz. Ağaçların altına hediyeler koyup Noel sabahı açıyoruz. Gün, daha sonra akşam yemeği hazırlamak ve aileyle -genellikle Scrabble gibi- masa oyunları oynamakla geçer. Noel'e kadar içinde her güne bir çikolata olan Noel takvimleri de var. Noel sırasında pek çok tatlı ikram edilir. Bunlar şeker kamışı gibi şekerli şeyler veya zencefilli ev kurabiyesi, yılbaşı pastası gibi pişmiş şeyler olabilir. Ailem, içinde kuru üzüm ve portakal kabuğu bulunan İtalyan kek benzeri bir tatlı olan Panettone'u seviyor.

Türkmenistan ve İskoçya'da Yeni Yıl!

İskoçya ve Türkmenistan'da insanların yeni yılı nasıl kutladıklarına dair karşılaştırma yapmak istiyorum.

Kerim DURDYLIEV- 9/C

Yeni yıl, kültürlerine bağlı olarak ülkelerde farklı şekilde kutlansa da tüm dünyada herkes için çok güzel ve özel bir bayramdır. Şimdi size İskoçya ve Türkmenistan'da insanların yeni yılı nasıl kutladıklarına dair karşılaştırma yapmak istiyorum.

Türkmenistan'da yaşadığım zamanlar yeni yıl zamanının, yıl boyunca en yoğun geçen zamanlardan biri olduğunu gözlemlemiştim. Kasım ayının ortasında insanlar ağaçları süslemeye başlarlar ve Aşabat şehrindeki hemen hemen her binanın önüne kocaman bir yılbaşı ağacı konulur. 31 Aralık'ta Ana Caddede birçok çocuğun dans edip şarkı söylediği bir konser verilir. Bazı Türkmen şarkıcılar da o caddeye şarkı söylemeye gelirler. Yeni yılın ilk sabahı çocuklar her zaman ağaçların altında hediyeler bulurlar.

İskoçya'da ise az nüfuslu, küçük bir kasabada yaşadığım için bu kadar büyük bir kutlama göremedim; ama, gördüklerime göre hem dışarıdaki dükkânların önünde hem de alışveriş yerlerinde çok sayıda Noel ağacı olduğunu söyleyebilirim. Aralık ayı boyunca insanlarla dolu birçok cazibe parkına da denk gelmek mümkün. Bazıları sokaklarda şarkılar söyler, hava soğuk olsa bile... Bazı insanlar geleneksel eteklerini giyerek şarkı söyleyip tulum çalmak için dışarı çıkarlar. Hepsi eğlence ve neşe içinde kutlarlar. İskoçya'da ve Türkmenistan'da çocuklar da yeni yıl veya Noel hediyelerini alırlar.

ANKA

Bir yerlerden sesler geliyor
Ben hariç herkes sağır sanki
Oraya git diyor
Karşında gördüğün o ilk anki yere

*Olacağız;
Belki de Olduk*
*Şiirler-7
Gözümüz Bulut Olmuş*

Duyduklarım kulağımı çınlatıyor
Duymak istemediklerimi söylüyor sanki
Yıldırım gibi içime düşüyor
Önce gözümde canlanıyor sonra geliyor sesi

O damlalar, onlar ıslatıyor anılarımı
Bazen bendeki bazen gökteki
Yukarı baktığımda güneşi düşünüyorum
Benden dumansız gökten bulutsuz hâlini

Canım inanmak dahi güvenmek istiyor
O sesin söylediklerine ama nerden biliyor ki
Hâlâ orda mı duruyor
Düşünsene fırtına bittiğinde parlatacak renkleriyle kendini

içindeki kuvvüm için yaşa

LARA AKA- 11/D

Büyüyoruz hepimiz acılı ya da acısız; yaralı ya da yarasız... Hayat arkamızdan ite ite geçiriyor bize zamanı. Sonra yetişmeye çalışıyoruz engel olamıyoruz kendimize, ele geçiriyor sanki bizi. O ne derse onu yapıyoruz hiç hayır demiyoruz, sonra da kalkıp kaderimiz böyleymiş diyoruz.

Bu hayatta insanı en çok ne yıkan şey bağlılıktır. Derinden zarar veren her düşündüğünde her o yıla ayak bastığında canını yakan ve en kötüsü de seni ele geçirmesidir bağlılığın kendisi. Ve aslında burada doğar kaderin bizi ele geçirmesi. Ne zaman karşı çıktık, düzeni kabul etmedik kaderimiz, bir şeyler değişti hayatımızda? İnsan bence kederini benimsememeli, bu aslında sonuçlardan kaçmanın ya da savaşmaktan korkmanın bir yolu onlar için.

Yüzleşmekten korktukları hataları ve o hatalardan doğan olayları oluşturan aslında hepimizin içinde olduğu, tatlısını fazlasıyla acısıyla öğreten hayattır. Olan ya da yaşanan olayların sonuna geldiğimizde her zaman bize bir şey öğretti ve de tam burada ortaya çıktı kader kelimesi. Alnımda ne yazıyorsa o oldu veya o olacak düşüncesi bekli de senin hataların, sonuçlarına katlanmanı engelliyordu. Hayatımızdan ders çıkarmadan yaşamak insanda eksikler oluşturuyor; bazen tıpkı tekrardan onlarla karşılaşınca oluşacak eksiklikler gibi. Ama bu eksikler bendimiz karşısında hep bir engel olarak var oldular. Kendimizi bulana kadar yıkılışlarımız, bulduğumuzu zannettiğimizdeki sevincimiz ve tekrar kaybedişimizdeki acımız tam da kaderimizden farklı bir hayat için söndürdüğümüz umut ışıklarımızdı. Bu karanlıklara rağmen bittiğinde bile bir mumumuz daima hayattan vazgeçmemek için parladı, içimizde tıpkı saklı kalan benzersiz kıvılcım gibi.

METALLICA

BERK OK- 9/C

Bilinen ilk "thrash metal grubu" Exodus'tur. Ancak Metallica ilk albümünü Exodus'tan daha önce yayınladığı için kayıtlara giren ilk thrash metal albümü Metallica olur.

etal müzik, dünyanın hemen her
rinde dönem dönem gündeme g
kişiye göre değişen bir tanımla
yapılmakla birlikte genel olarak
sistemdeki tüm olumsuzluk ve
haksızlıklara karşı direnen evrensel
müzik türü olarak kabul edilebilir.
önce metal müzik dinlemediy
muhtemelen bu müzikle ilgilenen ki
da müzik grupları hakkında da bil
yoktur. Metal müzik deyince çoğun
akıllara, başkaldırıcı tavırlarıyla
davanın peşinde yüksek sesle k
insanlar gelir. Belki de ülkemizde bil
bir tür olmasına rağmen bu ra
duruşları nedeniyle sadece belli bir k
tarafından kabul görmüştür. Bu bell
kesimden biri değilseniz bile yine de
metal müzik gruplarından birini
desek belki de aklınıza gelen ilk
Metallica olacaktır. En az onlar k
başarılı pek çok metal grubu varken
oldu da Metallica onların önüne geçel
Ya da nasıl bir kült hâline geldi?
Bu yazıda Metallica'nın dö
noktalarını, yol ayrımlarını ve de
rüzgârını grubun tarihçesine
anlatmaya çalışacağım. İşte karşınızda
Ulrich ve James Hetfield tarafı
kurulan Metallica!

Her şey aslında, 1981 yılının sonlarına doğru Lars Ulrich adlı bateristin Iron Maiden gibi grupların şarkılarını çalabilecek gitar aramasıyla başlamıştır. Bu arayışa James Hetfield'in yanıt vermesiyle şekil alan grup, resmi olarak 28 Ekim 1981 tarihinde kurulmuş ve sonrasında ise gruba James'in arkadaşı Ron Mcgovney ve gazete ilanıyla Dave Mustaine katılmıştır.

1982 yılının son aylarında James ve Lars bir bara trummer grubunu izlemeye gitmişler ve orada çoğumuzun bildiği efsane Cliff Burton ile karşılaşmışlardır ve "wah pedalı"nı kullanmasına hayran kalmışlardır. Burton'a Metallica grubunda çalmasını teklif eden Lars ve James'e, Cliff Burton'dan üzücü bir cevap gelmiştir. Teklifi başta reddetse de biraz zaman sonra Burton, grubu San Fransisco'ya taşımak şartıyla gruba dâhil olmuştur. Böylece ritim gitara James, bateriye Lars, bass gitara Cliff ve ana gitara Dave geçince "mahşerin dört atlısı" olarak serüvenlerine başlamışlardır.

Artık ilk albümünü kaydetmeye hazır olan Metallica "No Life Til Leadher" adlı demoyu kaydetmiştir ve bunu beğenen bağımsız plak şirketi onlarla bir albümlük sözleşme yapmıştır. 1983'te ilk harbi albümünü çıkarmadan önce madde bağımlılığı, öfke sorunları ve aşırı alkol tüketimi gibi nedenlerle Dave yolda otobüsten atılmıştır. Bu durum Dave'i gruptan uzaklaştırarak efsane "thrash metal grubu" Megadeth'i kurmuştur. Metallica grup üyeleri bu olayların akabinde hemen birkaç görüşme, birkaç uçak yolculuğu yapmış ve en sonunda Exodus grubunda çalan Kirk Hammet'i gruba almışlardır. İlk albüm çalışmaları tamamlandıktan sonra albüme isim koymaya sıra gelmiştir.

*Thrash metal,
heavy metal
müziğin genel
agresifliği ve
hızlı temposuyla
ayırt edilebilen
aşırı bir alt
türüdür.*

Grup üyeleri adını albümün adını "Metal Of Yours" koymak istemişlerse de plak şirketi bu adı onaylamamıştır. En sonunda "Kill'Em All" adıyla çıkardıkları albümlerini piyasaya sürmüşlerdir. Bu albümle çok başarı edemese de büyüyen thrash metal kitlesi sayesinde epey bir ün kazanmışlardır. Ardından 1984 yılında ikinci albümleri olan "Ride The Lightning"i yapmak için kolları sıvamışlardır. 2-3 haftalık sürenin ardından 27 Temmuz 1984 tarihinde efsane albümlerini piyasaya sürülmüştür.

İkinci albümleriyle sağlam bir ilgi toplayan grup Electra Records'un da ilgisini çekince onlarla sekiz parçalık bir albüm anlaşması yapılmıştır. Üçüncü albüm çalışmaları sırasında stüdyonun akustikini beğenmeyen grup, Lars Ulrich'in memleketi olan Danimarka'ya taşınma kararı vermiştir. 1985 yılında, beş aylık süre içinde, albüm tamamlanmıştır ve bu süre zarfında Metallica'ya göre çok katı kurallar vardır. Örnek vermek gerekirse: Ayık kalmak onlar için zordur.

Ve geldik 1986'ya... Yani "Master Of Puppets" albümüne. Özenle çalışmanın meyvesini veren grup çok sağlam bir kitle yakalamıştır. İlk haftasında 300.000 kopya satmayı başarmışlar ve artık efsane olmanın eşliğindedirler. Tabii her şey iyi gidecek diye bir şey yok...

27 Eylül 1986. Olay yeri Dörarp İsveç. Konser sonrası turne otobüsleri ile yolda giderken kötü hava koşulları ve buzlu yollar yüzünden otobüs kaza yapmıştır. Grubun üç üyesi hafif sıyrıklarla kazayı atlattırken henüz 24 yaşında olan Cliff hayatını kaybetmiştir. Bu olay hem kitleyi hem de grubu derinden etkilemiştir. Kazadan sonra turneyi iptal eden grup pes etmek istemez; ama, dağılma noktasına gelmekten de kurtulamazlar. Gruptan yükselen sesleri kabullenen grup üyeleri elliden fazla kişi değerlendirip en sonunda Jason Newstead ile anlaşmıştır.

1983 yılında yayımlanan albüm Lars Ulrich'in de ileride söyleyeceği gibi metallica'nın "dünya hakimiyetindeki" yolunun başlangıcı olmuştur.

Jason gruba hemen ayak uydurmaya başlamıştır ve albüm yapılmaya devam edilir. Grup üyeleri şarkıların zorlaştığını, dinlenmesinin sıkıcı olduğunu anlayınca grup yine bir çökme eşğine gelmiştir ama bu sefer bir bahaneleri yoktur. Ardından yeni bir tarz deneyen grup üyeleri "The Unforgiven", "Sad But True", "Enter Sandman" ve bunlara yakın aralıkta olan iki demo daha yani toplamda beş demo kaydı oluşturmuştur. O sıralarda Bob Rock ile anlaşmışlardır ve gruba daha değişik bir hava gelmiştir. Özlediğimiz adamlar geri dönüyor gibidir.

1991 yılında çıkan albümleriyle ilk haftalarda 1. sıraya yükselmiş ve albüm ilk haftasında 600.000 satış bandını geçmiştir. Artık ismini tüm dünyaya duyuran Metallica herkes tarafından saygı duyulan bir grup olmuş ve artık durdurulamayacak bir seviyeye gelmiştir. Takvimler 1995 yılını gösterdiğinde "thrash metal" tahtını "crunge"a kaptırmaya başlamıştır.

Bu sıralarda turnelerine hızla devam eden grup artık yeni bir şey yapmanın zamanı geldiğini anlamıştır. Ardından Bob Rock ile yeniden anlaşılan grup, hızlı bir şekilde otuzdan fazla demo çıkarıp on dördünü diğer albümde kalan on altı tanesini ise "Load" isimli albümde kullanmak istemiştir. "Load" albümü çıkmıştır çıkmasına ama ortalıkta o eski adamlar yoktur... Artık kısa saçlı gözüne kalem çeken adamlardır bunlar. Hepsinde olmasa da grup üyelerinin çoğuna depresif tarz hâkim olmuştur. Daha da vahimi, bu adamların "thrash metal"den gittikçe uzaklaşmalarıdır. Az önce bahsettiğim on dört demonun üzerine ufak bir cila atarak "Reload" albümünü çıkarırlar ve o eski "thrash metal" tarzları geri gelmiş gibi görünür. Fakat bu albüm "Load" albümüyle aynı kaderi paylaşmıştır. Artık eski günlerin geri gelmesinin lazım olduğunu anlayan grup, 28 Kasım 1998'de iki bölümlük derleme albümü olan "Garage Inc"i yayınladılar.

Bu albümde var olan "Whiskey In The Jar" şarkısı hayranlardan tam not alarak o dönemlerde oldukça popüler olmuştur. İlerleyen zamanlarda Michael Kaymen'dan gelen teklif üzerine orkestra ile metal müziği birleştirmişler ve bu olay San Fransisco'da orkestra ile birlikte 21-22 Nisan 1999 tarihlerinde verdikleri canlı konser kayıtlarını içeren ve 23 Kasım 1999'da Elektra Records etiketiyle çıkardıkları 9. albümün ortaya çıkışını sağlayacaktır. Albümün adı S&M'dir yani, Symphony & Metallica. Bu konser ile yine sağlam başarı toplayan Metallica grubu artık tam anlamıyla bir efsane olmuştur.

Heavy metalin çıkış noktası İngiliz işçi sınıfıdır. Fabrikadaki mesailerini bittiğinde eve gitmeden önce barlarda toplanan işçiler burada küçük yerel gruplar kurarak müzik yapmaya başlamışlardır. Ağır sanayi işçisi olmalarından dolayı çivili bileklik ve kemerler kullanmaları bu kültürde bu parçaların ön plana çıkmalarına neden olmuştur.

2000'li yıllara geldiğimizde yeni albüm hazırlıklarına devam eden grupta Jason'ın kendi albümü olan "Echo Brain"i yapmak için bir sene izin istemesiyle sorunlar tekrardan gün yüzüne çıkmıştır. Başta James olmak üzere grup üyeleri buna karşı çıkmışsalar da Jason kişisel albümüne yönelmek için gruptan ayrılmıştır. Jason'un ayrılışı ve James'in alkol ve madde kullanımı gibi sorunlar grubu yine bir çıkmaza sokmuştur. En sonunda ise, yengeç olarak adlandırılan Robert Trujillo adlı başçı gruba dâhil olmuştur. Grup tarzlarına pek bir yenilik katmadan turnelerine devam etmektedir ve turneleri COVID-19 olmasaydı devam edecekti.

Geçer Dediler

Bir sözüne köle oldum
Bakışına yanar oldum
Geçer dediler
Ama ben sana âşık oldum

Harap ettin beni sevdanla
Bir sözüne kandım zamanla
Bu da geçer dediler
Bilmezler aşk her şeyden âlâ

DORUK ÜSTÜNDAĞ-
10/A

ÖĞRENCİMİZİ

TANIYALIM

Mert YUDULMAZ

Dergimizin dokuzuncu sayısında; beş yıldır motor sporlarıyla yakından ilgilenen ve profesyonel olarak dört yıldır karting yapan 9. sınıf öğrencimiz Mert Yudulmaz'ı tanıyalım istedik. "Benim hayatım karting" diyen Mert, onu tanımak için kartingi tanımanızın yeterli olacağını ifade etti. Onu aşkın derecesinin yanında, 2018 sezonu Türkiye Junior kategorisinde üçüncülük ödülü olan öğrencimizin, karting sporunun dünyadaki ve Türkiye'deki durumuyla ilgili bilgi verdi. Hem başarısından ötürü öğrencimizi tebrik ediyor hem de bize verdiği bilgiler için teşekkür ediyoruz.

99 Numara: Mert YUDULMAZ

SAĞLAM BİR TEMEL HAZIRLA!

Karting ilk olarak Amerika Birleşik Devletleri'nde bir çiftçinin çim biçme makinesinin motorunu söküp kendi yaptığı bir şasi üzerine bu motoru yerleştirmesiyle başlamıştır. İlk karting yarışları, otomobil sporlarının ana vatanı olan İngiltere'de yapılmıştır. Daha sonra tüm dünyada hastalık gibi yayılan karting Demir Bükay'in katkıları ve girişimleri ile Türkiye'ye gelmiştir.

1960'lı yıllardan sonra başta İngiltere, Avustralya ve Japonya olmak üzere uluslararası yarışmalarda kullanılmaya başlanmıştır. Uluslararası karting organizasyonların yönetimi İsviçre'de kurulan CIK (Uluslararası Karting Kurulu) tarafından yapılmaktadır.

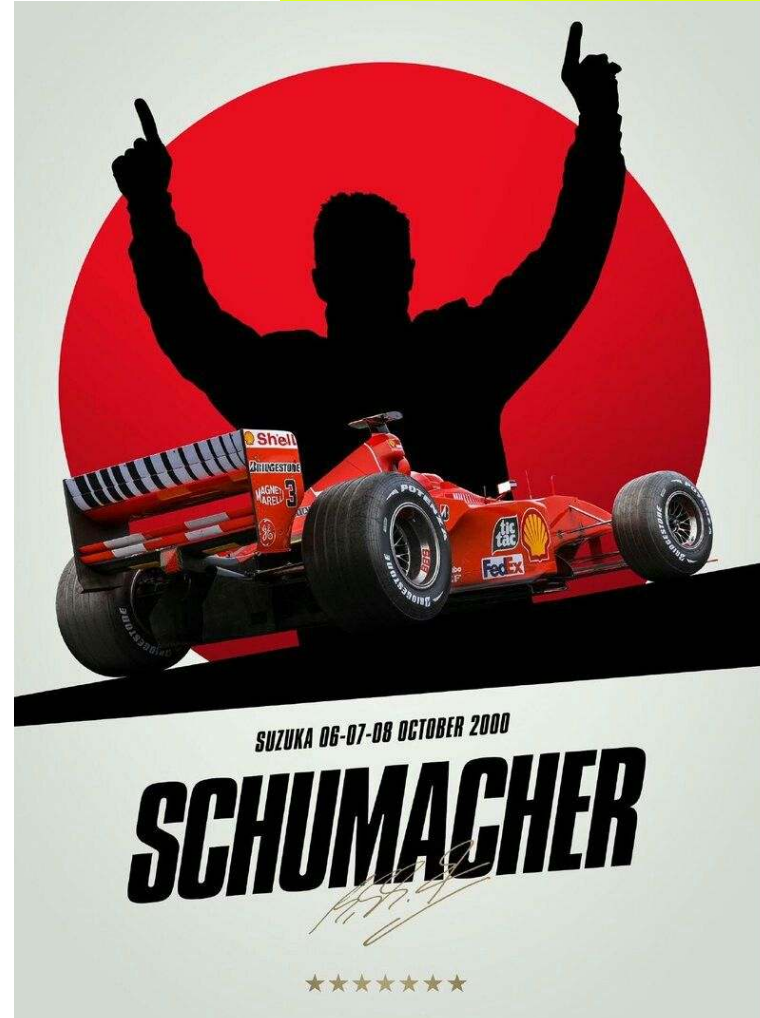
Hoş bir hobi olmanın dışında karting, motor sporlarına başlamak için de sağlam bir temel hazırlamaktadır. Birçok ralli veya Formula pilotu bu spora karting yaparak başlamıştır. Buna örnek olarak 1994-1995 Formula 1 Dünya Şampiyonu Michael Schumacher ve kardeşi Ralf Scumacher'i verirsek herhalde yeterli olur. Hatta Michael Schumacher, aynı zamanda Köln'ün 30 km kadar dışında uluslararası standartlara sahip büyük bir go-kart pistinin sahibidir.

Go-kart ya da kart; çok küçük, benzin ve hava soğutmalı, arkadan motorlu, dört tekerlekli minyatür araçlarla yapılan pist yarışdır. Karting, motor sporlarının temelidir ve pist yarışlarının küçük kardeşi olarak kabul edilir. Yediden yetmişe her insanın yapabileceği bu spor dalı hem kolay olması hem de maliyetinin düşük olması nedeniyle hızla popülerleşmektedir. Demir Büküy'in Avustralya'dan getirdiği kartlarla şu anda Türkiye'nin en tanınmış ve başarılı pilotları (Cem Hakko, Mümtaz Tahincioğlu, Emre Ergör gibi) yarışmışlar ve gelecekteki başarılarına ilk imzaları burada atmışlardır.

Daha sonra "İstanbul Karting Kulübü" şimdiki adıyla "İstanbul Motor Sporları Kulübü" eski başkanı Mümtaz Tahincioğlu ve zamanın Otomobil Sporları Federasyon Başkanı Oyman Atabay'ın çalışmaları ile karting 1993 senesinde federasyona dahil edildi ve yarışlar federasyon çatısı altında düzenlenmeye başlandı. Günümüzde bir hayli popüler olan karting sporunu yapmak her ne kadar maliyetli olsa da gelişen ticaret anlayışı sayesinde bazı özel pistler açılarak bu spora herkesin ulaşabilmesine imkân verildi. Şu anda Türkiye'de lisanslı dört, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde ise bir adet pist bulunmaktadır. Yaşanan ekonomik krizlerden etkilenen karting sporunu geniş kitlelere ulaştırmaya çalışılırken ayrıca tüm şehirlerde bu spor için lisanslı pistler açmaya da tüm hızıyla devam edilmektedir.

Kartingdeki başarılarımız ile uluslararası platformda adımımızdan pek söz ettiremesek de, Jason Tahincioğlu ile atağa geçtiğimiz söylenebilir. Daha önceleri Emre Ayan ve Emre Ergör ile

yurt dışında iyi temsil edildik ama kayda değer bir başarı kazanamadık. Yine de, Avrupa şampiyonasını kovaladık ve çok iyi neticeler alarak Türkiye'yi yurt dışında güzelce temsil ettik.

Unutulmaması gereken, dünyada en iyi yarışçıların yolunun kartingden geçtiği gerçeğidir. Sonuçta karting, otomobil sporunun hem alt yapısı hem de kilometre taşıdır. Hollanda'da şu anda on beşi aşkın lisanslı karting pisti bulunmaktadır. Türkiye'de görsel basında futbolun ardından gelerek ikinci sırada yer bulan otomobil sporlarına sponsor firmaların daha özenli tavır takınması ve maddi kaynak ayırması gerekmektedir.

Renkli Yapraklar

Sonbaharım
İçimi ısıtır
Havanın ılıklığı, dökülen yapraklar
Sıcakkanlı eylül gidince
Gelir ılık ekim havası
Kasımın soğuğu kapıda bekler.
Özeldir sonbahar benim için
Bir eylül günü doğmuşum ben
Daha anlamlıydı dökülen yapraklar
O ağaçlar benim için veda etmişti yaprağına
Sonbaharım.

Deniz Gün ERASLAN- 9/C

Hançer

MUDEM

Kalbimin en boş sokaklarındayım bu gece.
Sadece sen varsın içimde yine.
Ne kadar karanlıktı burası oysa son geldiğimde.
Kalbimin tüm sokakları aydınlanıyor şimdi gözlerinin yeşiliyle

Ah bir duyabilsen, öpebilsen beni,
Esen rüzgârdan eser kalmazdı şimdi.
Ah bir sevebilsen, sarabilsen beni,
Bu âdemin kalmazdı başka isteği.

Zincirlisin kalbime çıkaramıyorum istesem de,
Çaresi hançerlemektir belki kalbimi içinde senle.
Sana kıymak zorundayım dünyalardan çok sevsem de,
Ama kıyamıyorum yeşiline ah bir kalbim el verse!

Yıldırım Efe ERSİN- I2/C

ÖZGÜVENSİZLİĞİMİN

YAPTIĞIM

HİÇBİR

ŞEYLE

ALAKASI

YOKMUŞ!

İpek ATAY

BUL

DENEME

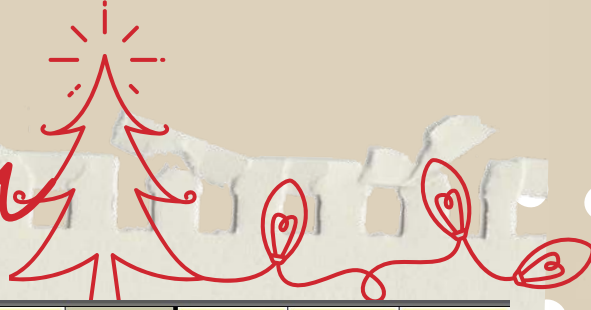
KENDİNİ

İpek ATAY- 11/A

Özgüvensizliğimin yaptığım hiçbir şeyle alakası yokmuş, doktor öyle dedi. Çocukluğunda olan çevresine karşı güven duygusunun az ya da çok oluşu o kişinin yaşlılıkta dahi kendisine olan güvenini etkiliyormuş. Çevreye ne kadar az güvendiysen küçükken bir o kadar güvensiz oluyormuşsun gelecekte kendine. Dahası, o güveni tekrar kazanmak da katlanarak güçleşiyormuş. Bir nevi ağacın yaşken eğilmesi gerektiğine dair ispat. O ağacın henüz ağaç bile değilken doğru bir şekilde bakımı yapılsaydı belki de böyle meyvesiz kalmayacaktı dalları. Evet, dalları uzayıp yapraklanıyordu ama bir türlü gelmiyordu meyve belirtisi. Çiftçi de yorulmuştu her yıl beklentilerinin suya düşmesinden ama inatla yitirmiyordu umutlarını; çünkü arazinin önceki bakıcısının yaptıklarına değil, kendisinin gösterdiği çabaya güveniyordu ve ağaçtan da nankörlük etmemesini diliyordu.

Sudoku

	4	7			2			
				9				8
				8		2	6	
						1	5	
		4	5		3	6		
	1	3						
	5	1		2				
7				4				
			1			5	9	

Sudokurun
çözümünü ilk
gönderen kişiye
kitap hediye
ediyoruz. Bunun
için yapmanız
gereken çözdüğünüz
sudokurun
fotoğrafını
tedebiyat@
tedizmir.k12.tr
adresine
göndermeniz. İlk
gönderen siz
olmak için acele
edin! (Çözümü
olmadan gönderilen
elektronik
mektuplar dikkate
alınmayacaktır.)

Geçen Sayının Çözümü

7	3	2	6	4	1	5	9	8
1	9	6	7	8	5	2	3	4
5	8	4	2	3	9	7	1	6
9	1	5	3	6	8	4	7	2
2	6	8	9	7	4	3	5	1
4	7	3	1	5	2	6	8	9
3	2	9	5	1	6	8	4	7
6	4	7	8	9	3	1	2	5
8	5	1	4	2	7	9	6	3